

πλειότερους εξ αυτών η έννοιά του έμεινεν αιμαγματοική. Απαιτείτο η Έλλάς να αναγαγή πάλιν εις τον κόσμον, διά να κατασταθή επ' αυτής εύκολότερη η μελέτη της πολιτικής, καθότι εν μέσω του Έλληνικού έθνους παρατηρεί τις τάς αυτές ως και εις όλα τα λοιπά Εύρωπαϊκά Κράτη περιστάσεις, με την διαφοράν όμως ότι τα πάντα καθίστανται αναλόγως απλούστερα και εύκαταληπτότερα ένταυθα, και ως εν τούτοις τα ζητήματα όλα αποβαίνουν τοσούτον έναργη και διακεκριμένα, ώστε καταντύνει αξιωματά δι' όποιονδήποτε τά εξέταση.

Τό Έλληνικόν έθνος εγειρόμενον περί τας άρχάς του 19 αιώου εύρέθη παρουσιαζόμενον εις την σκιερήν όπου ο παγκόσμιος βίος αναπτύσσεται, άμέτοχον του Δυτικού μυστικισμού και της Ανατολικής ιδιόκτητος, και μολονότι ως προς την πολιτικήν κυρίως αι άρχαι της ελευθερίας και της εξουσίας παραστανοται ένταυθα υπό την αυτην ως και εις την Γαλλίαν λ. π. η την Άγγλίαν μορφήν, είναι όμως ούχ ήττον άναπόλητον ότι εις την Έλλάδα ποτέ δεν καταντύνει εις την μεταφυσικήν της άριστοκρατίας η της δημοκρατίας, και εκάστην δοξασίαν διαπαροφεί πάντοτε ένταυθα πραγματικόν τι και άλλως συμφύρον. Έκ τούτου δε συνάγεται ότι και υπό μόνην την πρόσφιν των συμφύρον άν θελήσει τις να θεωρήσει εις την Έλλάδα την πολιτικήν, αι έρευναί του θέλουν παρέξει τό αυτό αποτέλεσμα ως άν ήθελεν την θεωρήσει υπό την πρόσφιν της ήθικής καθός γίνεται συνήθος εις την Εύρώπην. Και διά της τιαύτης μεθόδου δύναται άναμφιδόλος να εκτιμήσῃ τις εύκολότερα εις την Έλλάδα τας πολιτικές περιστάσεις παρά εις κάθε άλλο μέρος, και να έννοήσῃ ότι η τωρινή Έλλάς δύναται πολιτικώς να θεωρηθή ως παράδειγμα τό όποιον θέτει η θεία πρόνοια επ' όλην των ανθρώπων εις εποχήν καθ' ην έκαστος εξαντλήσας πάσας τας γνώσεις του, ά αγκάζεται τέλος πάντων να κηρύξῃ την άγνοιάν του ως προς την τύχην την όποιαν επιφυλάττει τό μέλλον εις τά Εύρωπαϊκά Κράτη.

Η Κυβέρνησις της Α. Μ. ήνθήσε κάλλιστα τον χαρακτήρα τούτου του Έλληνικού έθνους και του ήθικου και πολιτικού αυτης προορισμού, όθεν από της αναδόσεως του Βασιλέως εις τον θρόνον ίδυμεν ήμέρα τη ήμέρα τά συμπεδικότα όλα ύποτασσόμενα εις των Βουλών του την επιφύρον, και τείνοντα άκαταπαύστως προς τον σκοπόν περί του όποιου έμυλήσαμεν άνωτέρω, είπόντες ότι τό Έλληνικόν έθνος πλησιάζει προς την κοινωτικήν αυτου έν ο τ η τ α. Η Κυβέρνησις της Α. Μ. εξέδρα ότι είναι προωρισμένη εις τό στάδιον της παγκόσμιου αναπτύξεως να λύσῃ τό πρόβλημα τό όποιον τούσας ένζητησαν αι λοιπαι της Εύρωπης Κυβερνήσεις, και τό όπιον εκφράζεται διά της ανάγκης του να συναρθώσι και τά συναρμολογηθώσιν αι αντίζηλοι άρχαι της εξουσίας και της ελευθερίας, και δέν λαθάνει την Κυβέρνησιν ότι διά να αναγνωρίσῃ ο κόσμος όλος την πολιτικήν αξίαν της Έλλάδος και τό πόσον αυτη βαρύνει εις τας τάχας της Εύρώπης και της Ασίας, απαιτείται άρξέως να κατορθώσῃ εις την έσωτερικήν πολιτικήν μας ώστε χρησιμεύουσα ως παράδειγμα εις τά λοιπά έθνη, να επιδειχάσῃ της Έλλάδος τον χαρακτήρα τον όποιον εκ του προτέρου αποδίδουσιν εις αυτην όσο έμυθώς την έμελέτησαν άφοδ άπληλλάχθη του Οθωμανικού ζυγού.

Επομένως η συγχώνεσις των κομμάτων βαδίζει κατ' εύθειαν προς τό αποτέλεσμα τούτο, όττω δε θεωρημένη εύλόγως δύναται τις να ειπή ότι δέν είναι ειμή όρος μεταδόσεως από εποχής καθ' ην όλα αι κλασεις των πολιτων ήσαν διηρημένα και διεμάχοντο μεταξύ των, εις τάξιν πραγμάτων όπου όλα τά συμφύροντα και άπασαι αι δοξασίαι θέλουν συντελέσει προς την κοινήν πρόβδον υπό την προστασίαν και την επιφύρον της εξουσίας ούσης επίσης δικαίας και πατρικής προς πάντας.

[Η συνέχια εις τό προσεχές φύλλον]

— Μας γράφουν εκ Σπάρτης τά ακόλουθα.

« Η διαγωγή του Αρχαγού Πιεράκου Μανρωμιχάλη είναι πολλών επαινών αξία. Ο έντιμος ούτος Αρχαγός συνέλαβεν ήδη από τά 1833 τον σκοπόν τον όποιον και έπραγματοποίησε, του εις Ηεταλίδιον συνοικισμού των συμπατριωτων του Σπαρτιατων, των όποιον απολαμβάνει την ύπόληψιν. Η Κυβέρνησις ενέδωσέν εις τας εύελίμους προτάσεις του, χρηρηγήσασα ανάλογα προς επιτυχίαν του σκοπού του μέσα. Δέν εύδυνάτο όμως ν' άρχίσῃ ο συνοικισμός ούτος ειμή περί τά τέλη του 1835, διότι απαιτείτο προηγουμένως να γίνη η καταμέτρησις των γαιών και της γείας πόλεως τό σχεδίου. Τότε πρώτος ο Κ. Πιεράκος μετά της οικογενείας του εις Ηεταλίδιον φηκιδόμεσεν οικίαν, και τό παράδειγμα του ήκολούθησαν και άλλοι συμπολίται του, ώστε 150 και επίκεινα οικίαι άνηγέρθησαν ήδη, και επί του πρό δόσ άκόμη έτων έρήμου εκείνου τόπου ύπάρχει σήμεραν πόλις όποσούν σχηματισμένη. Διά την ταχτείαν πρόβδον της άποικίας τιαύτης, ήθελεν είσθαι εύχρης έργον να διαμείνωσιν άκόμη εις Ηεταλίδιον ο Κ. Πιεράκος, ο νυν Διοικητής και ο Έκτακτος Επίτροπος των Σπαρτιατικων άποικων Κ. Ταγματάρχης Φέδερ. Οδεν δέν άμφιβάλλομεν ότι η Α. Μ. περί πολλού ποιωμένη την επίτευξιν τούτου κοινοβελούς έργου, θέλει χρηρηγήσει όλα τά επί τούτω μέσα. Ακολούθως θέλομεν περιγράψῃ με περισσοτέρην λεπτομέρειαν του Ηεταλιδίου την θέσιν, και τά άλλα του συνοικισμού περιστατικά. »

— Γράφουν εκ Ναυπλίου την 30 Δεκεμβρίου 1837.

» Την 15 του ένσεπτους αποπερατώθησαν αι εργασίαι της κατασκευής του σιδηρουργείου τό όποιον άνήγειρεν η Κυβέρνησις πλησίον του Ναυπλίου. Η κατασκευή αυτη είναι έντελής εις τό είδος της και δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι θέλει δικαιοσει κατά πάντα τας προσδοκίας μας. Τό σιδηρουργείον τούτο τίθεται εις ένέργειαν έντός του προσεχούς μηνός.

Κατεσκευάσθη προσέτι πλησίον του άγρου της Λέρης και η τρουργείον με τά αναγκαία επί τούτω οικήματα και απθήκας, ώστε τό κατάστημα τούτο δύναται να θεωρηθή ως έναργις πραγματοποιήσεως του ποριτουργείου τό

phes de notre temps ont cherché à expliquer la signification de ce fait qui se reproduit avec tant de persistance dans la politique de notre époque, mais pour la plupart le sens de ce fait est demeuré énigmatique. Il a fallu, que la Grèce reparut au monde pour que, sur son sol, l'étude de la politique devint plus facile. Et en effet dans la nation grecque on observe aussi le même état de choses que dans tous les autres sociétés d'Europe, mais avec la différence que tout y est réduit à des proportions faciles à embrasser, et à une simplicité d'expression qui rend toutes les questions si nettes et si claires, qu'elles se changent naturellement en axiomes aux yeux de quiconque les examine.

La nation grecque, ressuscitée au commencement du 19ème siècle, s'est trouvée, en arrivant sur la scène où la vie universelle se développe, exempte du mysticisme Occidental aussi bien que du matérialisme Oriental; et notamment en politique, bien qu'il soit positif que le principe de liberté et le principe d'autorité y sont représentés comme en France par exemple, ou comme en Angleterre, il est de fait qu'on n'y tombe jamais dans la métaphysique, de l'aristocratie ou de la démocratie, et que chaque opinion y peut toujours se manifester par un intérêt réel et vivant; de quoi il résulte que lors même qu'on voudrait se borner à traiter, en Grèce, la politique au seul point de vue des intérêts on pourrait arriver aux mêmes résultats que si on la traitait, comme cela se pratique ordinairement en Europe, au point de vue de la morale. Ce qui rend évidemment en Grèce l'appréciation des circonstances infiniment plus aisée que partout ailleurs, et ce qui fait que la Grèce moderne peut-être considérée, en politique, comme un exemple vivant, que la providence met sous les yeux des hommes à l'époque où chacun, arrivé à la fin de sa science, se declare ignorant de ce que l'avenir réserve aux états d'Europe.

Le gouvernement de S. M. a parfaitement compris ce caractère de la nation grecque et de sa mission morale et politique, aussi depuis que le Roi est monté sur le trone a-t-on vu de jour en jour les événements, obéissant à l'influence de sa volonté, marcher sans relache vers le but dont nous venons de faire mention en disant, que la nation grecque touchait au moment de constituer son unité sociale. Le gouvernement de S. M. sent que sa mission dans le cours du développement universel, est de résoudre le problème si souvent posé en Europe par les gouvernemens, formulé par le besoin de relier et d'harmoniser, en vue d'un but commun, les principes rivaux d'AUTORITÉ et de LIBERTÉ; et le gouvernement ne se dissimule pas que pour que le monde entier reconnaisse la valeur politique de l'existence de la Grèce et son importance dans les destinées de l'Europe et de l'Asie; il est de toute nécessité, que dans notre politique intérieure il arrive à un résultat qui puisse, en même temps, servir d'exemple aux autres nations, et confirmer à la Grèce le caractère que lui reconnaissent à l'avance tous ceux qui l'ont étudiée avec soin depuis qu'elle s'est affranchie du pouvoir Ottoman.

Or, la fusion des partis marche droit à ce résultat, et à ce point de vue on peut dire qu'elle n'est que le terme transitoire entre une époque où la division et la discorde régnaient dans toutes les classes, et un état de choses où tous les intérêts et toutes les opinions, concourront au progrès commun, sous la protection et sous l'influence d'un pouvoir également juste et paternel envers les uns et envers les autres.

(La suite au prochain numéro.)

On écrit de Sparte :

Le capitaine Piérakos Mavromichalis mérite des éloges pour le zèle qu'il a mis à établir une colonie de Spartiates à Pétalidis. Le gouvernement avait depuis longtemps accédé aux propositions du capitaine Piérakos et enfin la colonie de Pétalidis s'organisa vers la fin de 1835. Le capitaine Piérakos s'empres-sa de s'y transporter le premier, avec toute sa famille et y fit constuire une maison: son exemple fut bientôt suivi par un grand nombre de Spartiates, et aujourd'hui on compte à Pétalidis plus de 150 maisons. Il serait à désirer pour le succès de cette entreprise, que le capitaine Piérakos, le gouverneur actuel de Pétalidis, et le major Feder, commissaire extraordinaire de la colonisation des Spartiates, demeurassent encore quelque temps sur les lieux; et l'on a lieu de croire, que S. M., dont la protection a été si favorable à la colonie de Pétalidis, prendra encore cette mesure pour continuer son oeuvre. Par la suite des détails plus amples sur Pétalidis et sur sa topographie seront publiés.

On écrit de Nauplie, en date du 30 décembre 1837.

Le 15 de ce mois furent terminés les travaux de construction de la forge que le gouvernement fait établir à Milos près Nauplie. Cette construction est parfaite en son genre et répond à tous les avantages qu'on en attend. Au mois de Janvier prochain on commencera certainement à recueillir les premiers fruits de cette entreprise.

οποιον επροκειτο να κατασκευασθη κατα το ετος 1838. Το περι οδ ο λογος ν-
τρουργειον ειναι καλως φρονιμομημενον και προηποσχεται αριστα αποτελεσματα.

Η απο Καλαμακίου μέχρι Λουτρακίου οδους μηκους 10,000 μετρων
επι 10 πλατους, της οποιας η κατασκευη ειχεν αρχισει το παρελθον εαρ απο-
περατοθη ηδη εντελως. Κατεσκευασθησαν προςετι δυο προκυμαια και μια γε-
φυρα ολαι λιθοκτιστοι, η γεφυρα δε προπαντων ειναι αξια παρατηρησεως.

Όλα ταυτα γενόμενα εντός του Νομού Αργολίδος και Κορινθίας αποδεικνύ-
σαν εναργως πόσον η Κυβέρνησις κηδεταί υπέρ της ευδαιμονίας του τόπου.

Λέγεται ότι θέλει συστηθῆ ἔσον ἔτιω εἰς Τημέλιον πλησίον τοῦ Ἄργους ἱπ-
ποπόροδιον, τὸ ὁποῖον θέλει προμηθεύει εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα τοῖς ἀναγκαίους
εἰς αὐτὴν ἵππους, καλῶτι μῆτρι τοῦδε οἱ ἵπποι ἦσαν παρμελεμένοι παρ' ἡμῖν,
καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναγκαζόμεθα νὰ καταρθεύωμεν εἰς τὴν Τουρκίαν ὁσάκις ἐχρησι-
ζοῦντο τοιοῦτοι διὰ δημοσίον τινὰ ὑπηρεσίαν.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἡμέραν τοῦ νέου ἔτους αἱ Α. Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ
ἡ Βασίλισσα φέροντες ἀφρότεροι τὸ εθνικὸν ἐνδυμα μετέβησαν περὶ τὴν 9 ὥραν
τῆς πρωίας εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ὅπου ἐψάλη δοξολογία.

Ἐσυνέδρευσαν εἰς τὸν Ναὸν τὰς Α. Α. Μ. ὅλοι οἱ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ πο-
λιτικῶι καὶ στρατιωτικῶι ὑπάλληλοι.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασίλισσης εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐ-
παρουσιάσθησαν εἰς τὰς Α. Α. Μ. καὶ τὰς συνεχάρησαν οἱ πολιτικοὶ καὶ
στρατιωτικῶι ὑπάλληλοι καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον·

- Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας.
- Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους.
- Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Γραμματειῶν.
- Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος.
- Ὁ Ἄρειος Πάγος.
- Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.
- Τὸ Πανεπιστήμιον.
- Τὸ Ἐφετεῖον.
- Ὁ Γενικὸς Ταμίας, ὁ ἐλεγκτὴς καὶ ὁ πάρεδρος τοῦ Ταμείου.
- Ὁ Διοικητὴς Ἀττικῆς.
- Ὁ Γεν. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων.
- Ὁ Φρούραρχος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μετὰ τῶν ὁμοιοδόξων αὐτοῦ ἀξιω-
ματικῶν τῆς ἡγῆρας καὶ τῆς θαλάσσης.
- Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Πρωτοδικείου.
- Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου.
- Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Νομοματοκοπέου.
- Ὁ Ἐφορὸς τοῦ Βασιλικοῦ Τυπογραφείου καὶ Λιθογραφείου μετὰ τῶν Διευ-
θυντῶν.
- Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος.
- Ὁ Ἐπορχιακὸς Ταμίας.
- Ὁ Ἐφορὸς τοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου.
- Ὁ Γυμνασιάρχης.
- Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.
- Ὁ Δήμαρχος Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Περὶ τὴν μεσημέριαν συνεχάρησαν τὰς Μεγαλειότητάς των ὅλαι αἱ Κυφαὶ αἱ
ἡδη παρουσιασθεῖσαι εἰς τὴν αὐλήν.
Τὴν ἑσπέραν ἐδόθη χορὸς εἰς τὴν αὐλήν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΓΓΛΙΑ. Ἐσχάτως εἰς τὴν Βουλὴν τῶν κοινοτήτων ὁ ῥήτωρ Κ. Αττῦοὺδ
τοῦ Βιρμινγκάμ ἐμίλησε μὲ τρόπον ἀνάγκαστον κατὰ τῶν ἀποκαλυμμένων
παρ' αὐτοῦ κατακτητικῶν σκοπῶν τῆς Ἰωσσίας, καὶ ἐζήτησεν ἔστε ἡ Ἀγγλικὴ
Κυβέρνησις νὰ ἐναντιωθῆ εἰς τὸν ἐρητισμὸν τῶν κατὰ τὸ Κρονσάτ πλῶτων,
καὶ νὰ ὑπερασπισθῆ τὴν Περικασίαν κατὰ τῶν Ἰωσσιῶν, ἀνεφρόνουςα τὴν συν-
θήκην τοῦ Οὐγκιάρ Σκελεσί. Ὁ Λόγος Παλμερστον ἀπάντησεν εἰς
τὰ ἀνωτέρω μὲ πολλὴν ἐπιστοχίαν, ἀποδείξας πόσον παράλογο ἦσαν αἱ ὑπερβο-
λαὶ τὰς ὁποίας πρὸ τωσούτων ἡδη καιρῶ διαδίδουν τιεὶς ὡς πρὸς τὰς προθέσεις
καὶ τὰ σχέδια τῆς Ἰωσσίας. Ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε παμψηφεὶ τὴν πρότασιν τοῦ Κ.
Αττῦοὺδ.

Ὁ Λοχαγὸς Γοὺδ ὅστις εἶχεν ἐξορίσει τὴν Βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας, καὶ ὁ
ὅποιος εὐρίσκετο ὑπὸ κράτησιν μερρισότου ἠθελε γίνεῖ ἡ ἀνάγκη τῆς δίκης
του, ἀπεδείχθη φρενοβλαβὴς καὶ ἐπιμῆ ως ἀπεπέμφθη εἰς τι φρενοκομείον ὅπου
θέλει διαμείνει ἕως ἐφ' ὅρου ζωῆς.

ΓΑΛΛΙΑ. Τὴν Δευτέραν 18 Δεκεμβρίου συνήλθον εἰς πρώτην συνεδρίασιν αἱ
Βουλὰὶ τοῦ 1837 καὶ 1838. Ἡ συνεδρίασις αὕτη ἐπαρουσίασε θέματα μεγαλοπρε-
πέστατον, καὶ ἀπέδειξεν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς ἅπασαν τὴν αἰκογένειαν αὐτοῦ
πόσον τὸ Γαλλικὸν ἔθνος τῆς εἶναι ἀρροισωμένον. Ἡ Βουλὴ ἤκουσε τοῦ Βασιλέως
τὴν ἐμίλιαν μὲ θρησκευτικὴν τῶ ὄντι προσηχίαν. Οἱ λόγοι τοῦ ἀνακτος ἦσαν
πλήρεις συμπαιθείας ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς Εὐρώπης, καὶ πλήρεις
συνέσεως καθόσον ἀπέδλεπον τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Γαλλίας δικίχην. Ὁμιλοῦν
περὶ τῆς Ἰσπανίας ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος εἶπε ῥητῶς ὅτι ἐχει σκοπὸν νὰ ὑπο-
στηρίξῃ τὰ συμφέροντα τῆς Βασίλισσης, καὶ τὴν πρόθεσιν ταύτην μεθερμήνευσαν
ἡδη μωροτρόπος. Ὡς πρὸς τὸ Ἀλγέριον, ὁ Βασιλεὺς ἐφερράσθη χωρὶς πῶσος νὰ
διεσάσῃ εἰπὼν ὅτι θέλει διατηρήσει τὰς κατακτιθείσας χώρας εἰς Ἀσρκίαν καὶ
κηρύξας μάλιστα ὅτι προσεχῶς θέλει ζητήσῃ ἀπὸ τῆς Βουλῆς νὰ χωρηήσῃσι
τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας τῶν ἀποικιῶν. Ὁ Κ. Ὁ δι-
λὼν-Βα ῥὺ ὅ τ ἔλαβε διὰ τὴν ἀντιπροεδρίαν τῆς Βουλῆς 144 ψήφους, καὶ δύνα-

On a constuit près de l'autre de Lerne une salpêtrière avec ses habitations et
ses magasins, et cette établissement peut être regardé comme le commencement
d'exécution de la Poudrerie dont la construction est projetée pour 1838. Cette
salpêtrière est aussi fort bien bâtie et promet toujours de bons résultats.

La route de Calamaki à Loutraki de 10,000 mètres de longueur sur 10 de lar-
geur, commencée au printemps dernier est entièrement achevée, ainsi que les
deux quais dont le premier est construit en pierres de tailles de grande dimension
et le pont dont l'exécution mérite attention.

Toutes ces constructions exécutées dans les provinces d'Argolide et de Corinthie
prouvent suffisamment les soins que le gouvernement donne au bien être du
pays. On parle de l'établissement d'un haras à Tréménium près d'Argos, qui pour-
voirait aux besoins de la Grèce entière où la race chevaline n'offre pas de qualités
bien satisfaisante, circonstance qui nécessite l'aportation de tous les chevaux de
service de Turquie.

Samedi dernier, jour de nouvel an L. L. M. M. le Roi et la Reine revêtus du
costume national se rendirent à 9 heures du matin à l'église de Sainte Irène et
assistèrent à la célébration du service divin, accompagnées de tous les employés ci-
vils et militaires.

Rentrées au palais L. L. M. M. reçurent ensuite les félicitations des employés,
des militaires et du Saint Synode qui furent admis dans l'ordre suivant:

- Le Conseil des Ministres.
- Le Conseil d'Etat.
- Les employés ministériels.
- Le Saint Synode.
- L'Aréopage.
- La cour des Comptes.
- L'Université.
- La cour d'Appel.
- Le caissier général le controleur et l'assesseur de la caisse.
- Le gouverneur d'Athènes.
- Le directeur des postes.
- Le commandant supérieur de la capitale et du Pirée, avec les officiers de terre
et de marine.
- Le président et le procureur d'état du tribunal de première instance.
- Le directeur du Séminaire.
- Le directeur de la monnaie.
- Le directeur de l'imprimerie Royale et les inspecteurs.
- Le commissaire des Finances.
- Le caissier du département le chef du Musée.
- Le Recteur du Gymnase.
- Le président de la caisse ecclésiastique.
- Le Dimearque d'Athènes et le président du conseil municipal.
- A midi L. L. M. M. reçurent les dames présentées à la cour.
- Le soir il y eut bal à la cour.

EXTÉRIEUR.

ANGLETERRE. Les nouvelles du Canada étaient si peu ras-
surantes, qu'en date du 18 décembre on écrivait de Liverpool,
que les manufactures, dont les relations étaient interrompues
avec ce pays depuis le commencement de l'hiver, ne comp-
taient pas fournir les demandes, qui leur étaient faites pour le
printemps; cependant au dire du *Globe* on a lieu de penser, que
les autorités anglaises comprimeront facilement la rébellion des
Canadiens. Le *Sun* parlait d'une proposition faite au gouver-
nement, dans le but de rétablir la tranquillité publique au Ca-
nada, proposition qui paraît mériter une attention spéciale. Il
s'agirait de rendre le Canada, le nouveau Brunswick et la Nou-
velle Écosse, parties intégrantes de l'Empire Britannique, avec le
droit de se faire représenter au parlement par des membres char-
gés des intérêts de ces provinces. Le *Sun* ajoutait qu'il n'y avait
pas plus d'objection à faire contre la réunion de ces trois pro-
vinces à l'Angleterre, que contre celles, qui eurent lieu au com-
mencement du siècle dernier avec l'Écosse, et au commence-
ment du siècle actuel avec l'Irlande. Ce qu'il y a toute fois de
positif est que le gouvernement du Canada a commencé à sévir
avec rigueur contre les meneurs de la révolte; dix d'entr'eux
ont été arrêtés près de Montréal.

Dernièrement la chambre des communes a eu à entendre un
orateur (Mr. Attwood de Birmingham) qui s'est élevé avec un
inconcevable emportement contre ce qu'il appelait les intentions
d'envahissement de la Russie, et qui demandait que le gouver-
nement anglais s'opposât aux armemens maritimes de Cronstadt;
que l'Angleterre intervint en faveur de la Circassie contre les
Russes, et fit annuler le traité d'Unkiar Skelessi. Lord Palmer-
ston répondit à l'honorable M. Attwood par un discours plein
d'esprit et de sens et réduisit à leur juste valeur les exagérations
qui se débitent depuis si longtemps sur les intentions et les
plans de la Russie. Il va sans dire que la chambre a rejeté una-
niment la motion de Mr. Attwood.

Le cap. Goode, qui avait insulté la Reine, et qui pour ce fait
était détenu jusqu'à ce que son procès s'instruisit a été reconnu
entièrement aliéné et a été transporté dans un hospital ou pro-
blablement il passera les reste de ses jours.

FRANCE. Lundi 18 décembre a eu lieu l'ouverture de la ses-
sion des chambres de 1837 et 1838: La séance a présenté un
spectacle plein de solennité et de grandeur, et le Roi et la fa-
mille royale ont recueilli en cette occasion des marques élo-

ταί τις γὰ εἶπη, καθὼς τὸ ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος, ὅτι ἡ τοιαύτη ὑπὲρ αὐτοῦ διάθεσις εἶναι θεληματικὸς διὰ τοῖς ὁπαδοῦς τῶν μετρίων καὶ φιλελευθέρων ἀρχῶν τοῖς ὁμοίους αὐτὸς παριστάται. Ἄν δὲ σὴ τις πιστῶν εἰς τινὰς ἐφημερίδας ὁ Κ. Ὁδὶλων-Βαρότ τὸ θέλει διορισθῆ ὑπουργὸς γινόμενης τινὸς μεταρρυθμίσεως εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἀλλὰ μολοντί τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζουσιν εἰς τὴν Γαλλίαν ὅλοι αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιθέσεως νομίζοντες μολαταῦτα ὅτι εἶναι ἀδέσποτος, ἢ τοῦλάχιστον πρόσωπος, καθότι δὲν ὑπάρχουν λόγοι ἱκανοὶ διὰ τὴν πιστεύσειν τὴν ὅτι ὁ Κ. Ὁδὶλων-Βαρότ καὶ οἱ ὁπαδοὶ του δύνανται τοσοῦτον προσεχῶς γὰ θλάσσειν εἰς ὑπουργικὰς εἰδρας.

Ἐν γένει τὰ μέλη τῆς νέας Βουλῆς εἶναι μετρίων φρονημάτων, καὶ δὲν ἀναδέχονται κανεὶν κόμματος τὴν ὑπεράσπισιν. Ἡ τοιαύτη ἐκ μέρους τῶν ἀμεροληψία προϋπόκειται μεγάλα καλὰ, καὶ μολοντί δυσχερῆσαι πολλὰς ἐφημερίδας, τὸ Γαλλικὸν ὅμως ἔθνος ὀφείλει γὰ τὴν θεωρεῖ ὡς εὐτύχημα καὶ γὰ ἐπαινήσει τὰ αἰσθήματα τῶν ἀντιπροσώπων του, οἱ ὅποιοι δὲν ἐκφράζουσι καμμίαν γνώμην πρὶν δομηθῶσι γὰ κριθῶσιν οἱ ἴδιοι περὶ ἐκάστου πραγματός.

Τὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσας ἀπασχολοῦσι κυρίως δύο δίκαι σήμερον, αἱ ὅποιοι ἐφέλκουν καὶ τοῦ κοινῶ τὴν προσοχὴν. Ἡ πρώτη εἶναι τῶν κατηγορηθέντων ἐπὶ συνωμοσίᾳ κατὰ τοῦ Βασιλέως. Εἰς τὴν ἐσχάτως ἀνακαλυφθεῖσαν ταυτην συνωμοσίαν ἐλαβαν ὡς φαίνεται μέρος διάφοροι τῶν ὁποίων ἢ ἐπὶ τούτῳ κατηγορία ἐκαμε παράδοξον προσβολὴν ὡς ἐκ τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν θέσεως. Ἡ δευτέρα ἀφορᾷ τὸν περιήμιον Βιδόκ τοῦ ὁποῦ ἢ ἀνάγκαις προβαίνει ταχέως. Εἰς τὴν δίκην ταύτην θέλει συρθεῖσαι ἄπειρον πλῆθος, καθότι τὸν Βιδόκ τοῦτον ἐκατηγόρησαν ὡς πράξαντα διαφόρους κλοπὰς καὶ κυρίως ὡς κλέψαντα ἐγγράφα σπουδαϊότατα ἀπὸ τὸ κατὰστημα τῆς Ἀστρονομίας. Ὑποθέτουν μάλιστα ὅτι ὑπηρετοῦσε ἀπὸ τινος καιροῦ μυστικῶς ξένην τιὰ δόξαν.

ΙΣΠΑΝΙΑ. Τὸ Ἀγγλικὸν σῶμα τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Ὁδον-νέλ διελυθῆ εἰς τὸν Ἅγιον Σεβαστιανόν, ὃ δὲ ἀρχηγὸς του ἐκήρυξεν ὅτι οἱ στρατιῶται καὶ αξιωματικοὶ ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐσυγκροτεῖτο θέλουν ἐπανέλθει εἰς Ἀγγλίαν. — Γράφουν τὴν 12 Δεκεμβρίου ἐκ τῆς ἀριστερῆς ὄψεως τοῦ Ἐβρου, ὅτι ὁ Δὸν-Κάρλος εἶχεν ἀπεράσει ἐκ νέου τὸν ποταμὸν τοῦτον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ κίνημα τοῦτο τὰ εἰς Καστελλὸν στρατοπεδὸν μέγα τῆς Βασιλείας στρατεύματα δὲν εἶχον λάθει κενὸν μέτρον κατ' αὐτοῦ.

Ἐλέγετο ὅτι ὁ στρατηγὸς Κορδόβας ἐδιορίσθη ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ὁ Κ. Ἐσπινόζας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ φήμη αὕτη ἦτον ἀδέσποτος.

Ὁ τελευταῖος παράγραφος τῆς ἀναφορῆς τὴν ὁποίαν ἐκαίεν ἡ Βουλὴ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λόγου τῆς Βασιλείας κατεψηφίσθη εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 13 Δεκεμβρίου, καθ' ἣν ὁ στρατηγὸς Ναρθάτζ, ἐξέβηκε λόγον ἀφορῶντα τὴν ἐνεστώσαν κατὰστασιν τῆς Χερσονήσου καὶ ὁ ὁποῖος ἐπροξέτησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Ὁ Κ. Βόνσεν σήμερον Πρεσβείας ἐδιορίσθη Πρεσβύτης τῆς Προουσίας παρὰ τῆ Ἀυλῆ τῆς Ῥώμης, καὶ ἀπῆλθεν ἤδη εἰς τὰ χρέη του.

— Διαφορὰ τις ἀνεθῆ κατ' αὐτὰς μεταξὺ τῆς Βελγικῆς καὶ τῆς Ὁλλανδικῆς Κυβερνήσεως, διαφορὰ πηγύσασα ἐκ τῆς καλλιμεργίας δάσους τινὸς ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἔχουσιν ἀξιώσεις ἀμφότερα γὰ Κράτη ταῦτα.

— Ἀδιακόπως στέλλονται ἰατροὶ στρατιωτικοὶ εἰς Ὀδησόν, καὶ ὡς ἐκ τοῦτου εὐλόγως δύναται τις γὰ συμπεράνει ὅτι ἡ κατὰστασις τῆς ὑγείας δὲν εἶναι πολλὰ εὐάρεστος κατ' ἐκείνην τὴν πόλιν.

— Ἐρησκευτικαὶ ἐρίδες γίνονται σήμερον εἰς Γενέβην μεταξὺ τῶν διαμαρτυρουμένων καὶ τῶν καθολικῶν, τοσοῦτῳ δὲ μάλλον σπουδαῖα καθόσον ἔχουσι σχέσιν μὲ ζητήματα πολιτικά.

— Ὁ Κ. Καντελάτζ ἀρχαῖος ὑπουργὸς τοῦ Καρόλου Γ'. ἐλαβε πάλιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἀβόνος τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατέχεν ἄλλοτε.

— Ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν προκήρυξις περὶ ἐκδοθησομένης τινὸς ἐφημερίδος τοῦ Σουρμουῦ, τὴν ὁποίαν θέλει συντάττει ὀθωμανὸς τις διατρίψας ἱκανὸν χρόνον εἰς Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν. Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἦτις θέλει διαλαμβάνει καὶ ἐκδοχογραφίας εἶναι τοσοῦτῳ μάλλον περιεργίας ἀξία ὡςφ ἀντιβαίνει εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Καρὰίου.

— Γράφουν ἐκ Νεοδωράκων ὅτι ἀφοῦ ὁ λαὸς συνέτριψε καὶ κατέσθριξε τὰ πειστήρια τοῦ συντάκτου ἐφημερίδος τινὸς (the Alton Observer) ἐρόνευσε καὶ αὐτὸν τὸν συντάκτην τῆς.

— Ἐφημερίς τις τῆς Χαμβούργης ἀναφέρει ὅτι ἐνῶ διέτριβεν ἐσχάτως ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀνόδερ εἰς Ρόττενζιργεν ἐπυροβόλησε τις κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ κατ' εὐτυχίαν χωρίς γὰ τὸν προσβάλλει.

— Γράφουν ἐκ Πετροπόλεως ὅτι ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ἀπάσης τῆς Ἀυτοκρατορικῆς οἰκογενείας ἐπεριμένετο ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, ἀλλ' ὅτι ὁ Ἀυτοκράτωρ Νικόλαος ἐμελέτα μετὰ ταῦτα γὰ ἀπέλθῃ εἰς Βαρσοβίαν, καὶ γὰ διατρίψῃ καιρὸν τιὰ εἰς Πολωνίαν.

quentes de l'attachement de la nation française. Le discours de la couronne a été écouté avec une religieuse attention, et on a remarqué des phrases pleines de sympathies pour les véritables intérêts de l'Europe et pleines de sagesse relativement à l'administration intérieure de la France. En parlant de l'Espagne, le Roi Louis Philippe a clairement exprimé l'intention de soutenir la cause de la Reine, et déjà cette intention donne lieu à de nombreuses interprétations; quant à la question d'Alger, le Roi n'a pas balancé à exprimer la volonté de maintenir le pouvoir français en Afrique, et a même annoncé qu'il demanderait prochainement aux besoins des établissements dans l'Algérie.

M. Odillon Barrot a obtenu 142 suffrages pour la vice-présidence de la chambre, et l'on peut dire, avec lui même, que c'est un véritable triomphe pour l'opinion modérée et libérale qu'il représente: à en croire quelques journaux M. Odillon-Barrot sssrait prêt d'arriver au ministère si une modification avait lieu dans le conseil, mais bien que cette opinion soit vivement appuyée en France par tous les organes de l'opposition, elle semble cependant au moins hasardée, et l'on ne peut s'empêcher de douter d'un succès si prochain dans la fortune politique de M. Odilon-Barot et de ses adhérens. En général les membres de la nouvelle chambre sont fort réservés et ne veulent prendre aucun engagement de parti, cette impartialité est de bon augure, et quoique plusieurs journaux s'en plaignent la nation française, a lieu de s'applaudir de cette sage retenue de ses représentans, et ne peut que louer le sentiment qui porte les mandataires de la société à ne se prononcer pour rien, avant d'avoir pu juger.

Les tribunaux de la capitale sont occupés de deux procès qui intéressent vivement l'attention publique: le premier est celui des prévenus de complot contre la personne du Roi, complot récemment découvert, et dans lequel paraissent avoir trempé plusieurs personnes dont la position sociale fait un étrange effet en regard de la grave accusation qui pèse sur elles. Le second est celui du célèbre Vidocq, dont l'instruction se poursuit avec l'activité, et qui attirera bientôt de nombreux spectateurs au palais de justice. On sait, que Vidocq est accusé de plusieurs faits d'escroquerie, et d'avoir sousrait plusieurs papiers importants dans les archives de la préfecture de police. On pretend en outre, que Vidocq était depuis quelque temps au service d'une puissance étrangère.

ESPAGNE. La légion anglaise, que commandait le brigadier O'Donnel, a été dissoute à St. Sébastien et son chef a annoncé, que les soldats, qu'il composaient allaient, ainsi que leurs officiers, rentrer en Angleterre. — En date du 12 décembre on écrivait de la rive gauche de l'Ebre, que Don Carlos avait repassé ce fleuve de nouveau, et que malgré cette démonstration les troupes de la Reine cantonnées à Castellon n'avait encore fait aucun mouvement.

Le général Cordova venait, disait-on, d'être nommé ministre de la guerre et M. Espinosa ministre de l'intérieur, mais cette nouvelle ne paraissait pas fondée.

Le dernier paragraphe de l'adresse de la chambre, en réponse au discours de la Reine, a été voté dans la séance du 13 décembre, ou le général Narvaez prononça un discours traitant de la situation actuelle de la Péninsule, et qui fit sur l'assemblée une profonde impression.

NOUVELLES DIVERSES.

— Mr. Bunsen, conseiller de légation, est parti pour Rome en qualité de ministre Prusse, près le Saint Siège.

— Un différent s'est élevé entre le gouvernement Belge et la Hollande, au sujet de l'explonction d'une forêt sur laquelle les deux royaumes prétendent avoir des droits.

— L'état sanitaire d'Odessa continue d'exciter des inquiétudes assez vives pour que l'on y envoie continuellement des médecins militaires.

— Des dissensions religieuses ont éclaté à Genève entre les protestans et les catholiques et leur objet est d'autant plus sérieux qu'il se rattache à des questions politiques.

— Mr. de Chantelauze, ancien ministre de Charles X., a repris au sein de l'Académie de Lyon la place qu'il y occupait anciennement.

— Un prospectus d'un Journal des modes circule à Constantinople: ce journal doit être publié par un Turc qui a longtemps séjourné en France et en Angleterre. Cette publication sera d'autant plus étrange en Turquie, qu'elle sera, contrairement aux préceptes du Coran, accompagnée de gravures.

— On écrit de New-York, que le rédacteur d'un journal (l'Alton Observer) a été masacré par le peuple, après avoir vu piller et détruire les presses et les bureaux de son établissement. Le nom de ce rédacteur est Lovejoy, ministre du culte.

— Un journal de Hambourg rapporte que pendant le séjour récent du Roi de Hanovre à Rotenkirchen, un coup de fusil a été tiré sur ce prince, qui heureusement n'en a pas atteint.

— On écrit de St. Petersbourg que la famille impériale reviendra dans cette capitale dans les premiers jours de Janvier, et que l'empereur Nicolas a le projet de se rendre ultérieurement à Varsovie, et de séjourner quelque temps en Pologne.

— On parle d'un grand camp de manoeuvres, qui serait établi dans le gouvernement de Moscou et qui dépasserait en magnificence le camp de Wossnesensk.

Ο Γραφεύχος Συντάκτης Ιωάννης Α. Μπαλής.

Le gérant responsable Jean A. Balis.